

SÁRBOGÁRD és VIDÉKE

TÁRSADALMI, SZÉPIRODALMI ÉS KÖZGAZDASÁGI HETILAP.

Megjelenik minden vasárnap.

Előfizetési árak:

Egész évre — 8 korona.
Félévre — 4 korona.
Negyed évre — 2 korona.

Egyes szám ára 20 fillér.

Kapitató Spitzer Jakab könyvnyomdájában

Felelős szerkesztő és lapfajtájos:

D. Székely Hugó.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:

Sárboárd, Kohn Bertalan-féle ház,
(Ándrássy-ut.)

Telefon sz. 29.

Búcsúszó.

Most egy esztendeje, hogy nem törődve gáncsossal, sodoni jóslásokkal, az elmúlt idők gányosan mosolygó ködékeit elhessegetve, azzal az erős elhatározással indítottuk meg lapunkat, hogy azzal társadalmunknak, környezetünknek hasznára legyünk. Tettük ezt merő önzetlenségből, súlyos anyagi és még súlyosabb szellemi áldozatok árán. Mert tudtuk jól, hogy ez a kis lap nem lesz számunkra dús jövedelmek forrása. Nem is vágytunk másra, mint hogy a tisztességes írásmű, a pártatlanság, a közügyekkel a köz érdekeiben való felkészültes törődés kiváltson a nagyközönség körében számunkra egy kevés jóakaratot, egy kis rokonérzést.

Nem magunkért, de a közönségért dolgoztunk, fáradtunk egy egész esztendőn át. Egy év előtt ismertetett irány-

elveinktől nem tértünk el egy hajszálnyira sem, megmaradtunk annak a becsületességű eszközökkel dolgozó pártatlan kis újságnak, melynek minden sorát szeretettel irtuk s igyekeztünk megírni úgy, hogy ne mosolyt fakasszon az olvasó ajkán a vidéki stílus naivitása, de meggyőzni tudjon, szórakoztasson, a történet eseményeknek hű krónikása legyen.

Pedig oly kevesen, oly szánszálmalan és nevéstőgesen kevesen voltunk, kik felvettük a harcot a közömbösséggel, nemtörődömséggel s bátran kimondjuk, a — rosszakarattal! Mert az igények, melyekkel egy ily kis helyen, mint Sárboárd, megjelenő sajtóorgánumnal szemben felelő a közönség egy része, éppenséggel nem mondhatók szerényeknek. Nem tekintették azt, hogy a mai gazdasági viszonyok közepette magának a technikai előállításnak a költségei túl-

száryalták a legminimálisabb előfizetési díjból egybegyűlt összeget, — nem tekintették, hogy azoknak a munkáját, kik hétről-hétre megtöltötték a hasábot, nem a kiadóhivatali pénztárak fizették meg ropogós bankjegyekkel, hanem azok önzetlenül, ellenérték nélkül fáradoztak: a mi jutalmunk nem volt más, mint — szánakozó mosoly erőlködésünk fölött.

Bántott a közöny sorvasztó lehetete, de tartoztunk azzal a figyelemmel annak a pár embernek, kik jóérzéssel voltak irányunkban, hogy lapunkat fenntartsuk, míg meg nem éri fennállásának egy éves évfordulóját, hogy aztán bejelentsük, — amint most tesszük — hogy legyőzött a közömbösség, beláttuk azt, hogy szelmalomharcot folytatni oly társadalommal szemben, mely nem tud a kicsinyeskedés lapálváról magasabbra emelkedni, — oktalanság.

A SÁRBOGÁRD ÉS VIDÉKE TÁRCZAJA.

Két levél.

A nyáron falun tartózkodtam sorsujtotta nagynéném házában. Vigasztalására lettem a családtagok által kirendelve, mert a mióta a ház személfénye — egyetlen leánya — elköltözött, azóta ő állandóan depresszív, kedélye sem tud felderülni többé.

Még gyermekkoromtól fogva ismerem a ház minden zegét-zugát, melyet — nem lévén jobb teendőm — most is gyakran bejártam. Egy ilyen önkéntelen kutatás közepette egy finom művi kis kazettára akadva, nem kis kíváncsisággal nyitottam azt fel, de annál mélyebb volt az én megilletődésem amidőn széles fekete szalaggal összebagozott levél hullt ki belőle.

Ismerős írás; az elköltözött gyöngybetűivel volt a papír sűrűn teleröva, míg a kötet másik részét férfi kéz által írott sorok képezték, azé, kire minden szeretetét, fiatal-ságát, egész életét pazarolta.

Simpla, egyszerű történet, melyet az élet több kevesebb, variatívval sokat producál, de azzal a jelentékeny különbséggel, hogy a mai önző embereknek csak egy igen kis százaléka tud olyan legendás, hűséggel, olyan mirjami hosszantűréssel szeretni.

Ez a szeretet töltötte be egész életét s

ezt — talán, mint élete egyetlen megörzendő emlékét — vitte sírjába. Azóta bánat és betegség egyaránt örölte, míg végre örök pihenőt szolgáltat — bánattól, betegségtől megóvja — a csendes kis falusi temető. — Oh Ktho! légy segítségemre és ne engedjük át a szomorú kis történetet a végső enyészetnek.

Kedves Lajos!

... az ügyvédi pálya iránt érzett szeretetem végső lobbant s a magasha törő lángoszlop megvilágította azt az új utat, melyen közösen haladva elérjük a boldogság szízeit. . . . Fátum hatalma ellen mi garló emberek hiába igyekeztünk huzalulni tehát ne zúgolódjunk tovább a körülmények mostoha-ságán, hanem egyesült erővel induljunk az „új” ösvényen — előr!

Fél munkákat — sohasem kedveltem, a harcot én kezdtem, én is fogom bevégezni. Harminnéf évi becsületesség és igazságos társadozásom árán „Drednaught” készen áll, művem befejezésének utolsó actusaként elütöm a pezsgős palackot, hadi induljon nagy-szerű utjára a hatalmas dimenziójú hajó: a „Viribus Unitis”!

Asszonyi hajszálon sok minden megfordul a világon, nő miatt — kezdve a trójai háborútól, vörös csaták vívattak már; nők

szép szeméért koronákat dobáltak már el; nők kedvéért lettek árulókká hős vitézek; nők miatt üdvözültek és kárhoztak el emberek, mert a nő a teremtes koronája és jó vagy rossz a teremtes kezdetétől fogva nők kezéből jön. A sors, a végzet — a nő. Ez visz a metyországba és kárhoztatba egyaránt, a nő az élet és a halál. . . .

A poetika litentiával élve, ezuttal hivatals bevezetést átugrottam s, mindjárt a tények demostenesi esaltánóját helyeztem előtérbe, mert a varakozás kinteljes orviban erőfoglalalmat tettem, ha még egyszer megnyílik előttem a boldogulás-ajtaja, sietek megragadni az alkalmat, azon beléphetni. Sas tekintetemet nem kerüli el a számomra nyitva hagyott keskenyke ajtó rés, de desurranok rajta, mert a künrekedés elviselhetetlen lenne rám nézve. A szeretet ma már oly kirihathatlan, mely gyökeret vert lelkemben, hogy vétkeznék önmagam, minden érzésem, legszentebb emberi jogom gyakorlása ellen, ha erőnek erejével kitépném azt onnan. Szeretem, nincs élet küzdelem, mely elszakítson magától nines életüröm, mely esábito lenne Maga nélkül! Régi barátságunkra, bizonyított szerelemre, önzetlen eljárásomra hivatkozva, könnyeim tengeret tanukent idézve, almatlan éjszakáim pokoli szonvedésait, össze-

Elvonulunk, ezért, nem zavarjuk tovább a békésen szunnyadó lelkeket. Mi csak nyeriünk ezzel. Anyagiakat, melyeket eddig egy közcél érdekében áldoztunk fel és sok-sok drága időt, melyet — mindezek dacára — örömmel és szívesen szakítottunk ki életünkől, másokért, olvasóinkért.

Bár lapunkkal szemben, úgy az egyének, mint a társadalom különböző testületei, helyben úgy, mint vidéken, a legridegebb tartózkodás álláspontjára helyezkedtek s még a saját érdeküket érintő körülményekről és történekről sem tartották helyenvalónak a helyi lapot tudósítani, mi megteltük azt, ami erőnkől tellett. Betudtuk a nemfőrdömséget annak az állapotnak, melyet egyes, számottevőbb tényezők mesterségesen idéztek elő, másrészt annak a szűk látókörnek, melynek megvilágosítására még igen sok, igen hosszú esztendők fáradszó munkája szükséges.

Hogy mily apró-cseprő, igazán megmosolyogni való fűszúrássokkal ügyekeztek egyesek elvenni kedvét a szerkesztőségnek, hogy őnzellen munkáját tovább folytassa, annak illusztrálására elég rámutatunk arra, hogy a vidék tekintélyes birtokosai, földesura méltóságukon alólinak tartották beküldeni elő-

vezetési díjukat. A melyik pedig esetleg előfizető volt, nyomban visszaküldötte a lapot, ha őt, vagy hozzátartozóját, esetleg ügyesbajos dolgát a tényeknek megítélésén tárgyalta hír jelent meg. De visszaküldte a lapot a szabó. — mert véletlenül egy máshol szabott kabátot látott meg a szerkesztőn, vissza a borbély, mert avatallan kéz munkáját ismerte meg a borotválódó arcon, vizsgálta a kereskedő, mert véletlenül a konkurensének nevét valamelyes dícsérettel kapcsolatban olvasta, vissza, az örömapa, mert férjhezmenő leányának díszítő jelzője talán halványabban ragyogott, mint egy másik menyasszonyé. De ezek még csak hagyján! Am van, sokkal súlyosabb dolgok, melyeket ismertetni az az izlésünk tiltja, melylyel egy évi pályafutásunk alatt lapunkat irányítottuk.

El kell ismernünk, hogy némi eg magunk is okai vagyunk annak, mikép e helyen a térbe vett közvilágítás kérdésének tárgyalása helyett halgyudalunkat kell zengenünk. Nem tehetünk róla, hogy kemény gerinccel teremtett a sors, hogy hivatásunknak nem egyesek tömjénezését, nem a visszasságok elhallgatását tartottuk, hanem a bátor szókimondást, még ha betörök is érte a fejünk.

vetve, a sok huza-vonától végkép kifáradva, testben megfogyva, lélekben meggyötörve, ki mondom végre a legendás erjú varázsszót: menjen értem az Élet küzdelmében új ösvényen, ha az ügyvédi pályán lehetőlen egyesülünk! Nem fogok többé ingatag női kézzel belekontárkodni pálya változtatási tervébe, hallatlan energiám lelohad, végsőkéig feszített ellenállásom megtörtött ényj — elvégre igazságos — okfejtés láttára. Napnál fényesebben diademnél csillogóbban bizonyítom be, hogy nem az ügyvédjelöltet, hanem a férfit, az embert; a rokonleket szerettem s szeretem magában, kit kész vagyok követni örömmel, bánatban jólétebe, veszélyben. Az ügyvédség göröngyein és a kereskedői pálya kiszámíthatatlan személyességű utain, egyaránt. Társadalmi posztó ide, feny, pompa, ragyogás oda, én legelső sorban az — embért tekintem s csak azon belül a hivatást? Ha a szentes ipar szerszámaim ragadná kézbe, nekem akkor is ugyanaz maradna, ha kötőréssel keresné meg számomra a kenyert — és csak a száraz kenyert, sorsának akkor is hü osztályosa lennék!

Képzelt világomban új egyén alakja nem tűnhet fel, minden teremtett lélekben a maga lelkét, minden írott betűben a Maga gondolatait keresném s mert azt soha sehoh fel nem lelném, életem pokollá válna, s dicsőséges földi pályafutásomat az előhalottak szomorú birodalmában fejezném be. Mert a nem túl tüzes vérű egyének csak egyet és csak egyszer tudnak szeretni, de akkor nagyon, mélyen, igazán!

Keresztül vergődve a földi megpróbáltatások eme gyötrelmes idején, a nehezen fellett drága kincshez most már ragaszkodom a szeretet minden hűvél, a bizni vágyás minden erejével. Maga említette volt egyik levelében, hogy a nőnek a kötelessége a hüség, a férfi teremtés az áldozathozatal. Vérző szívvel bár, de a váltás gondolatának kibírhatalatlan perzeiben elfogadom az önkényesen felajánlott áldozatot — önmagamra való tekintettel, de ennek némi ellensúlyozásául biztositathatom, hogy szeretetét nem érdemtelenre

párarolta. Learathatom tehát végre becsületés fáradozásomat, nehezen megérett gyümölcsöt és a véres teretelenmel öntözött, kizárólag saját kezem által megmunkált földre rethelyezem a f. te szentség koronáját.

A nagy világ zajától távol, kicsiny falunaiotti esendjében sokat gondolkodtam a dolgok folyásán. Nem a tizenhat évesek üres gondolkodás módjával s nem a szerelemtől végkép megittasult leány agyával, hanem a komoly felgött, megmondott, megfontolt nő észjárásával. S a hosszas töprengés végeredményeként menő kinkrét álláspontra jutottam? Arra, hogy barátságunk egén egyáltalán nem tornyosulnak olyan leküzdhetetlen akadályok, melyeket szeretettel járósult kitartással-le ne lehetne küzdeni. Csak kette ne törjön a harmonikus szerelem főerőssége: a szívek kapcsolata.

Teljes mértékben elismerem a szülieivel és testvéreivel szemben fennálló kötelezettségeket, de viszont nem mulasztatom el ama nézetemnek kifejezést adni, hogy most az akadályok leküzdhetetlennek látszó sokaságától visszariadva tulságos sötét szemüvegen keresztül vizsgálja a jövőt. Együtt időzésünk alkalmával, midőn beszélgetésünk keretébe komolyabb hangok is vegyültek, váltig hangoztatta, hogy édes apja csak 49 éves, még teljesen munkaképes élet-erős ember. Tehát tulfeszített pessimizmus kell ahhoz, hogy alig néhány héttel előbb hangoztatott nézeteivel homlokegyenest ellenkező, egy élete teljében lévő férfit pár rópké év leforgása alatt elparentálhatónak tekint. Az átlag emberi kor is 60 évet számlál, de édes Apja az Ur Isten különös adományá képen jól lehet, hogy sokkal, de sokkal tovább fogja élvezni a földi lét küzdelmeivel vegyes örömeit. Tegyük fel a nagyon is valószínű eshetőséget, hogy időközben munka képtelenné váljk, igen ám, de addigra nőnek erősödnek a fiatal hajtások, őccsei lassankint szintén a kenyérkeresők sorába lépnek. Középen telnek-múlnak az évek, nővéreinek egyike-másika, — Természetes, a maga anyagi hozzájárulásával — tisztességes otthont alapít. Családját még ak-

Nos, mielőtt még tényleg bevernék a fejünket, elvonulunk a küzdőtéről. Felemelt homlokkal, szeplőtelenül, magunkkal víve azoknak a megbecsülését, a kik megértettek bennünket, felfogták a vidéki sajtó igazi hivatását, értékelni tudták őnzellen fáradozásunkat.

Kívánunk Sárobgárdnak, és vidékének, jobb idöket, melyekben talán megszületik majd az a társaság, a melylyel izlésük jobban megégyezik.

Mi nem voltunk — szerintük — erre alkalmasak.

Egy okkal föbb, hogy ne rontsuk a kedélyeket!

Köszöntjük az olvasót!

A Sárobgárd és Vidéke szerkesztősége.

HIREK.

— A vármegye köréből. F. hó 4-en. Fejér vármegye igazoló választmánya ülést tart. Ezen az ülésen kerülnek felülbíralatra a november 17-en megéjtett bizottsági tagválasztások.

— A megye jövő évi virilisei. Fejér megye viriliseinek névjegyzékét nov. 25-én állapította meg végleg a vármegye állandó bíráló választmánya. A beérkezett felszólalások elbírálása után jürisunkból B. C. M. Gyula és K. H. R. D. Imre is felvételtek a névjegyzékbe. Kimaradt a névjegyzékből: Dr. Oszterreicher Gyula.

kör is teljes erejéből támogathatja, hanem egyetlen fillérjét sem kellene pazarolnia. Aztán a gondok egy része lassan lekerülvén — elismerem nem tulerős vállairól — saját magával is kezdhet törödni. Végre az önfeláldozásnak is meg kell, hogy legyen a maga határa. S ha majd együtt tapossuk az élet utait, akkor sem föltétlen szükséges, az anyagi támogatást végkép megvonni. Elvégre nekem is van szívem s fel tudom fogni, hogy jó szülieivel szemben csak gyermekei tartozását röjja le.

Mindezek ime elhárítható akadályok, ne engedje magát a miat befolyásoltatni „ellenzék” által, hanem saját belátása szerint cselekedjék. Ha én, mint nő, önállóan merem kormányozni sorsom bajóját, annál inkább feheti ez! Maga férfi létere. Erőt tehát megfelelő ellenérvekkel halomra döntvék, mert az elfmondottak nem üres frázisok, hanem a józan gondolkodás eredménye s velejét főleg a Maga által elfmondott adatokból meritettem. Rövid néhány hét alatt fordult volna olyan rosszra a Maga hazájában a dolgok folyása? Nem lehetem! Csak az elkeseredés szülte legutóbbi levolében az a sötét hangulatot. Ismétlem a kenyérkereset módszer változtatásának férfias teremtésében nem fogok többé behatolni, elháríthatatlan akadály nincs, a vastag választal már-már végkép ledöntve, csak még egy szó hiányzik: a Maga jövőhagyó szava. De ha ezek után is tagadó választ nyeriék, női hüszkeségem utolsó maradványával egyszer és mindenkorra visszavonulok a magányba és szentül ígérem, hogy az életben sem közvetve sem közvetlen soha löbbé nem fogom zavarni.

Amennyiben jónak látja elhagyni az ügyvédi pályát az első barátságos hívó szóra követni fogom, ha imadott pályájától való elszakadásba megsem tudna beleélni magát, annál nagyobb leend az örömmöm. A sorsnak egyikünk sem vagyunk valami különös kegyeltjei; fogjunk ketten kezét s kölcsönös szeretettel pótoljuk azt, mitől végeztünk megfosztott. Még is csak magasztos érzés lehet, midőn az Élet ezer csalájának holt fáradsá-

Borzalmas halál. Kovács-László sárbogárdi hentesmester-mel szolgáló Patka Nagy István 10 éves inasán, ki véltani kis, lopás ügybe keveredett, mi miatt jelentést tettek ellene a csendőrségnek. Az inasgyerek erre nagyon bejött, feltételezve a következők következményeitől. Félélmében a halálra menekült. E hó 25-én éjjel megszökött otthonról, kiszaladt a sárbogárdi vasúti állomásra és a pályafőúton végén, hol nagyon gyér a világítás, lebokolt a sínek közé, nyakát a sínré helyezett és egy vartá a rettenetes véget. Nem sokáig kellett a várakoznia. Jött a vonat, mely Patka Nagy Istvánt egyszerűen lefejezte. Az egyik kerek a nyakát és egyik karját, egy másik kerek pedig egy lábát szelte le. A borzalmasan megcsontított hullát az a vérsz. testrészeket összerakták és felszállították a temető halottasházába, honnan f. hó 27-én temették el.

Vadászat. A múlt hetén B. m. Gyulh pusztai-örsi nagybérlő vadászterületén jól sikerült körvadászat volt. Területekre került 240 drb. nyul. 15 drb. fácán, 2 sz. és 25 drb. fogoly. A vadászatot részt vettek: Geiger Dezső curiai bíró, dr. Kocsis és Kemner nyugosztanár, Spányi Béla festőművész, Holta J. Jenő főszolgabíró, dr. Holta J. Jenő szolgabíró, Silberleitner József mérnök, Hüblner Károly vezérigazgató, Kherndl János, Kéri Jenő, Grohmann Lajos, Farkas Géza, Griehs Viktor, Botka Zoltán és Kiss Lajos. Vadászat után fenyves lakomá volt, mely mindvégig emelkedett hangulatban csak a késő éjjeli órákban ért véget.

Lopás. Mint a Dombóvár és Vidékében olvassuk, Törő Mihály dombóvári nap-szamos Pécs-ét éjszakának idején börtört a Nádor szálloda pincéjébe s onnan a kamarába jutván, ellopott 970 kor. értékű alpakka evészközt. A lopott holmikkal Dombóvárra jött

és itt a postán feladta azokat egy hamis cím-men Sárobdogárdra. A sárobdogárdi postahivatal-nál ő maga jelentkezett a csomagért, de a postamester előtt gyanús lévén a dolog, nem adta ki Törőnek a csomagot, hanem vissza-küldte Dombóvárra és egyben értesítette a dombóvári községi előjáróságot és csendőrséget, melyek viszont az ottani postahivatalt keresték meg, hogy ha valaki a csomagért jelentkezik, haladéktalanul közölje ezt a posta-vélük. Így is történt. Törő Mihály pár nap mulva jött a csomagért, de mire ezt megkapta, már ott volt a hivatalban a járási csendőrőrnester ki Törőt letartóztatta. Törő Mihályt átkísérték a tamási járásbírószághoz.

Ref. felkészítési bizottság. Herezegszőlős ösrégi baranyamegyei ref. hitközség meghívás-án úján töltötte be a megüresedett felkészítési állást. A herzegszőlősiek szorenésés felkészítési bizottságának elnöke Dr. Tóth Anóczy János, sárobdogárdi helyet-tes felkészítő, ki bizonyára díszes és büszkesége lesz egész Baranya megyének.

Cabaret-estély. Az Apolló mozgó-fénykép-színház vállalat nov. hó 30-án a Korona szálló nagytermében, a felállítandó vil-lányvilágítási alap javára fényes Cabaret-estélyt rendezett. Az estély kitűnően sikerült — előadás után tánc volt.

A szülői gondatlanság. F. hó 24-én Cecén, Donján Demeter cecei nap-szamos 2 éves fiacskája egy dézsába esett, mely forró vízzel volt tele. Mire észreverték, a gyermek már holt volt. Mint a nyomozat kiderítette, a gyermek borzalmasan bántalmazásban végzetes szerep jutott a szülői gondatlanság-nak, melynek áldozatai napról-napra szapo-rodnak. A gondatlan szülők ellen az eljárás megindult.

Szám 3087/1913. tkvi

Árverési hirdetmény.

A sárobdogárdi kir. járásbírószágot minitkvi hitóság részéről közhírre tételik, hogy Dr. Székely Herman végrehajtónak **Katzenbach Gusztávné Szegfü Borbála** végrehajtást szenvedő elleni végrehajtási ügyében a szekesfehértvári kir. törvényszék, a sárobdogárdi kir. járásbírószágot területesen lévő Cece község határában levő 2 cecei 870. sz. bétetben A + 1. sorsz. alatt felvett a végrehajtási szenvedő nevében álló 5475/2. hrsz. a. közlegelő dűlőben lévő szántó 406 K. kiküldési árban, — h cecei 919 sz. bétetben A + 1. sorsz. a felvett végrehajtást szenvedő nevében álló 5475/1. hrsz. a. közlegelő dűlőben lévő szántó 406 korona kiküldési árban, — végrehajtónak 69 k. 15 fillér tőke, ennek 1913. évi június hó 1-től járó 5% kamata, 35 k. 60 fillér eddigi, 20 k. 65 fillér árverési kérséi költségből álló követelések, továbbá a csalakoztatott végrehajtatók u. m. Spitzer testvérek 201 k. 67 f. tőke és járulékaiból, Honig Antal 194 k. tőke és járulékaiból, Duska József 159 k. 46 f. tőke és járulékaiból, övé: Koibe Dezsőné 50 k. tőke és járulékaiból álló követeléseknek kielégítése céljából 1914. évi február hó 20. napjának d. e. 10 órákor Cece község háza-nál nyilvános árverésen eladatum fog.

1. Kiküldési ár 406 k. és 406 k.
2. Árverezési szándékozók tartoznak a kiküldési ár 10%-át készpénzben vagy ova-dekkes értecpapírban a kiküldött kezéhez letenni.
Sárobdogárd, 1913. november 29-én.
BODA. s. k.
kir. járásbíró.
A Kiadvány hitelelő
HORVATH kir. tkvvezető.

gát egy tisztá és szerető leánylélek közole-ben pihenhetjük ki. Mindenkör vár reánk a biztos menedék, hol új erőt méríthetünk a további küzdelmekre.

Sajnálattreméltó szerepet egyáltalán nem tölt be a játékban, mert míg mások ebben a korban céltalanul röpdönsnek virágtól virághoz, maga a bizonyosság fel-melő tudatával egyenlő mértékben élvezi a szeretet-nek mindenütt megnyilvánuló tisztá melegét.

Fátum különös rendelkezése folytán el-ágazónak vélt utaink újból összecsemek. új-gyázzunk, nehogy az Élet morájtó forgatá-gában végkép elveszíténők egymást. Az érintkezés fennmarad továbbra is, miáltal a levelek visszaeserelése feleslegessé válik, leg-drágább kincseimtől különben sem lenne elég lelki erőm elszakadni.

Semmi pénzért, sóhá semmi áron.
Az írása egyetlen barátom.
Emlékimnek csendes dajkálója,
Dehogy tudnek lemondani róla.

A gordíusi csomót erős kézzel kette vágtam, a damoklesi kardot elhárítottam fe-jünk felől, mi sem hiányzik immár, hogy üs-sőn a boldogság órája.

Ha közönyöt érdeklődéssé fordítam vál-toztatni, ha az éfdeklődés hangját a szere-tet szózatává eserettem fel, ha a szeretet szerény bin.bóit a szerelem csodás tüzrö-zsáivá fejlesztettem, akkor erős az önbizal-mam, hogy minden rálíneriától ment sza-vaim ezuttal is némes megértésre találak.

Igaz, elismerem, a támadást én kezd-tem, de komoly színezetet. Maga kölcsönzött a játéknak, váltig hangoztatva, hogy kész férfiasan vállalni a következményeket.

Tehát ha férfi vagy, légy férfi, né hit-vány báb.

Amennyire betüktől tellik kiöntöttem, lelkemet Maga előtt amogy istenigazában, ke-zeim lelankadnak, irni már alig, de beszélni annál többet tudnék. Csak az vigasztal, hogy gyorsan elszáll az a néhány röpke hónap és előre megállapított haditünyünkhöz hivo-n, vi-szontlátjuk egymást nemokára, midőn min-

dent részletről-részletre személyesen megvit-tatunk.

Igen lelkem mélyén újból lóbban a ra-mény lángja, szemeim pedig melegséggel tel-nek meg, de most, nem a bánat záporát ont-ják, hanem az öröm tisztá könnyei fűrésztik arczom harázdait. Ugy érzem, hogy a felhő kapút, mintegy titkos rugóra szétlebben és rövid idő kérdése már, hogy felragyogjon a mi napunk: a kölcsönös megértés napja.

Nem vihetem bár magammal Dárius kincseit, nem Krózus vagyónát, de talán még ennél is ragyogóbb értékekkel gazdagítanám új otthonunkat, mert nem a joyrok király-nőjét, a bál termek tündöklő csillagát kapja bennem, hanem a megértő hitvest, a hű fe-léséget, a ház Vesta papnőjét, a családi szen-tély igazi uriaszonyát.

Hisz a hol szeretet és megértés honol a szivekben, onnét az elégtelenség rút dé-monai nyomtalanul elvonulnak és e termé-keny talajból gazdagon sarjadzik elő a jolet virága. Lesz, puhá inezeg otthonunk, tisztas ajlékünk, mely nem az ügyvéd nyomor für-tesmes tanjátát tükrözi vissza s lakóit nem szánni, de irigyelni lesz alkalmuk az embe-reknek.

Mindezek után pedig a mesék szürke Hamupökejének is volna egy szerény — első s talán utolsó, annál könnyebben lelje-síthető kívánsága: szeretné, ha a regék ki-rályfia lárdadozása bekoronázásútl s a kapott gyűrű vizonzásútl küldene esérébe egy vé-konyka arany karikát. Minél puritánabb, egy-szerűbb jószág lesz, annál örömelebb viseli azt. Midőn Maga pengetett ilyen hurokat, fő-lényes mosolylyal síkoltam el mellette csak gyermekek kívánságom minősítettem, most én — a földi komolysággal megtestesült sze-mélyisítője — veszem fel az elejtett tonalat, kérve, ha nem kerül túl nagy áldozatába, teljesítse kívánságomat.

Sitontium! A mosóló olfáradt, de ha tapa-salja, hogy szives meg-állapított haditünyünkhöz hivo-n, vi-szontlátjuk egymást nemokára, midőn min-

a mese szálait készsöggel szövö, szövözetí-tovább:

Kisasszony!
A függöny legördült! Gyönyörű leány-ságának muló idejét nem szabad rám paza-rolnia. Mi egymáséi semmi módon nem le-hetünk. Családom és Maga között folyó harc-ban, a szomorú győzelem egy három éves, egy hatesztendő és egy tízedik évben járó apróságnak — testvéreimnek jutott osztály-részül.

Az „ellenzék” nálam hihetetlen vehe-mentitávjá lépett fel s a szülők iranti tarto-zás ezerte túlsúlyra jutott u szerelem lang-jával szemben.

Regényünk már a multe! Bűnös nem vagyok; legfeljebb most yetkezem. Aki másképp eselekednék az vesse rám az első követ!

Levelet, mint jogtalan tulajdont köte-lességszerűen visszazarmaztatom, fajó le-lekkel teszem ezt, de post festa nincs jussom hozzá. A sértés szándéka is távol áll tőlem a eselekedetemenél, de nincs arczborom ily meghitt szavak bírlalásához — ezután.

A többiek lejátszott regény emlékei, ez forró lépés az egyesülés lele, mely József-re nekem nem szabad hallgatnom.

Csiperkosza! Az atomnak vege! Pirá... a hajnal, a királyti csak pusztaságot talál maga körül s egyedül akar kenyeret keresni apró testvéreinek. Levelei lesznek egyetlen emlékeim.

Ágnes! teletjse el örökre a maga sze-rencsetlen Lajosát.

Itt véget ér a levelek sorozata. Csak a két utolsót képesoltam ki belőle s adtam at a nyilvánosságnak, melyek világot derítenek egy hosszú szerelmi regény minden fazisára. Ijakk, lanyok szívelejték meg s okujak-tok rajt!

Anonym.

446. v. hajt. 1913.

Árverési hirdetmény.

Alólírott bírósági végrehajtó az 1881. LX. t.-cz. 102. §-a értelmében közhírré teszi, hogy a budapesti kir. keresk. és váltó-örvényességnek 1913. évi 56154. sz. végzése következtében Fuchs és Schlichter cégé javára, 209 korona 42 fillér és jár. erejéig 1912 évi május hó 3-án foganatosított kielégítési végrehajtás utján le- és felül foglalt és 1100 koronára becsült következő ingóságok u. m. gazdasági szerek, tizedes mérlegek nyilvános árverésen eladtnak.

Mely árverésnek a sárbogárdi kir. járásbíróság 1913. V. 141/4. sz. végzése folytán 209 kor. 42 fill. tökévelés, ennek 1912. évi április hó 13-tól járó 6% kamatai és eddig-összesen 18 korona 50 fill. bíróilag már megállapított költségek erejéig, Sárbo-gárdon, Andrassy-utí üzletében kéndő-meg-tartására 1913. évi december hó 5-ik napjának délelőtti 1/2 10 óraja kitűzték és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly meg-jegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingók az 1881. LX. t.-cz. 107. és 108. §-ai

értelmében készpénz fizetés mellett a leg-főbbet ígérnek, szükség esetén a becsáron átlal is eladtni fognak.

Amennyiben ezen ingókat mások is le, illetve felül foglalták és azokra kielégítési jo-got nyertek volna, ezen árverés azok javára is elrendeltetik.

Sárbogárd. 1913. évi november hó 18.

PÖLÖSKEY JÓZSEF
kir. bírósági végrehajtó.

BÚTOR-ELADÁS.

**Simon Mihály-féle házban-
csinos és jó háló- és ebédlő
szoba-berendezés eladó.
Érdeklődők jelentkezhetnek
Strausz Gyula kereskedő-
nél, Sárbo-gárdon.**

Ügynökök

minden vidéken, szentképek árusításá-
val napi 10 koronát kereshetnek mel-
lékesen. Tőke szükségtelen. Csekély
biztosíték a mintakollektióért megkíván-
tatik. **Nők is jelentkezhetnek.** Ajánlati
évélezim: Háziipari müintézet, Rá-
kosszentmihály.

8 koronaért

küldök 4 1/2 kiló (kb. 50 drb.) sajtólás-
nál kevésbé megsérült, enyhe virág-
illatú piperezappant: róza, liliumtej,
orgona, ibolya, rézeda, jázmin és gyöngy-
virágból szépen összeválogatva posta-
utánvétellel: **AUFFENBERG JÓZSEF,**
Budapest, Rákosszentmihály.

Sürgős figyelmeztetés!

Ha illatszert, pipereszappant, kozmetikai, arc-
és-kézápolást, háztartási, hajápolási és álta-
lában mindenféle a kozmetica-ba vágó cikkeit
a legjobból, a legjobbkat olcsóbban a leg-
olcsóbbnál akarja beszerezni, úgy kérje a
harmadik kiadásban most megjelent „**ILLAT-
SZER ÉS HÁZTARTÁSI ÉRTESÍTŐNKET**“, me-
lyet ingyen és bérmentve küld:

„**HEZ**“ illatszert- és háztartási cik-
kek szaküzlete, nagyban és
kicsinyben

BUDAPEST, VIII., LOFONCZI-U. 13. sz.

Czigányprimás!

„Király” Ernő mulat”, ez a címe a legújabb
rendkívül sikeres és humoros, dupla gramofon
hanglemezeknek, azok vill. „Sokszor úgy szeret-
nek sírni”, „Futóbolond”, „Temetés volt a fa-
luban” stb. Darabja 2,50 fill. E hanglemezek
eredeti felvételben kizárólag egyedül csakis

Wagner

„Hangszer-Király”-nál kaphatók. — Budapest,
József-körút 15. Alig használt nagy dupla hang-
lemezek óriási választékban darabja csak 60
fill. Legolcsóbban javít! Lemezeseit ingyen!
Kérjen nagy fényképes árjegyzéket.
Óvás. Figyelem a „Wagner” névre és a 15 számrá

ROSSZUL TESZI.

„ha mást iszik, mint
francia cognaccal egyen-
értékű, tiszta borpárlatból
készült, „h. o. l. ó.” véd-
jegyű cognacot.

Eredeti palackokban
kapható
MIKLÓS ALADÁR
gyógyszertárában
SÁRBOGÁRDON.

KORONA szálloda

SÁRBOGÁRD.

Naponta frissen csapolt Kőbányai
sör. Balatonmelléki barok. Jó ma-
gyar konyha. Olcsó szobák. Pontos
figyelmes kiszolgálás. Mérsékelt árak.

PORKOLÁB LÁSZLO
vendéglős.

Hirdetések

jutányos árban felvétetnek
a könyvnyomdában.

Milliók

használnák

köhögés

rekedtség, katarus,
nyalkásodás, görcs
és számarhurut ellen

Kaiser-féle
Mell-Karamellák
3-fényóvel!

6100 elismerő okle-
vellet orvosok
és magánosoktól.

Kiváló ízletes, bonbon.
Csomag 20 és 40 fil-
lér. doboz 60 fillér.
Kapható Miklós Aladár
gyógyszertárában
Sárbogárdon.

Tyuk szem,

börkeményedés, szemölcs 48 óra alatt eltűnik.
„CANNABIN” használata után. Üvegje 1 kor.
postadíjjal 1.40 kor. Három üveg bérmentve 3 kor.

Excelsior

híntőpor 48 óra alatt elmulasztja a kéz-, láb- és
hónaljzadást. 1 doboz 1 kor., postadíjjal 1.40
kor., 3 doboz bérmentve 3 kor.

HIZLALÁSRA LEGALKALMASABB
40% phosphorsavat tartalmazó

Takarmanyász,

mellyel a dísznöknél nagyon könnyen 300 kiló
hizlalási súly érhető el. Alkalmazható azonban
baromfi, borjúk, juhok, marhák, ökrök és lovaknál
4 1/4 kiló ára, mely hónapokig elég, 5 kor. 80 fill.
utánvétellel bérmentve.

Ahol nem lenne raktáron, megrendelhető utánvét-
tel v. a pénz előzetes beküldése mellett a készítőnél

Dr. FLESCHE „Korona” gyógyszertára
GYÓR.